693/04

Den 17. marts 2004 blev i sag nr. 61.380:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning for en guldkæde.

Klageren gør gældende, at den stjålne guldkæde vejede 150 g. Klageren er derfor utilfreds med, at selskabet alene har ydet erstatning for 110 g. Selskabet har ved skrivelse af 17/6 2003 over for nævnet anført:

"**Hvorledes beregnes erstatningen ?**
I henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 7.1.4 fastsættes erstatningen til genanskaffelsesprisen.

Klager har til det stedlige politi opgivet værdien af guldkæden til 14.000 kr. Overfor selskabet har han oplyst, at kæden er købt den 29/3 2000 for 16.000 kr., og han har som dokumentation vedlagt en håndskrevet kvittering samt et foto.

Selskabets taksator har forsøgt at opspore sælger for at udspørge denne nærmere om kæden og om den oprindelige købspris, men sælger er desværre død. Taksator har så forevist fotoet for to guldsmede, som har vurderet, at kæden maksimalt har vejet 110-115 gram, og genanskaffelsesprisen oplyser de til mellem 14.000 og 16.800 kr.

På det foreliggende grundlag har vi fastsat erstatningen til 16.000 kr., som vi har udbetalt til klager.

**Klager har bevisbyrden**

Det påhviler klager selv at dokumentere værdien af det stjålne. Vi har noteret os, at det på den håndskrevne kvittering er noteret, at kæden skulle veje 150 gram. Vi har imidlertid ikke kunnet få denne oplysning verificeret, tværtimod. Den af selskabet udbetalte erstatning baseret på en vægt på 110 - 115 gram er helt i overensstemmelse med den oplyste købspris, og vi finder ikke, at klager har dokumenteret, at han har krav på yderligere erstatning. Vi fastholder derfor afgørelsen."

Klageren gør i skrivelse af 12/7 2003 til nævnet bl.a. opmærksom på, at han fejlagtigt har oplyst til politiet, at kæden var købt for 14.000 kr. Den fejlagtige oplysning beror på, at klageren stadig var i chok efter tyveriet, der var begået få timer forinden, og at han på det tidspunkt befandt sig 12.000 km fra sit hjem. Klageren påstår selskabet tilpligtet at betale 45.000 kr.

Selskabet har herefter i skrivelse af 28/7 2003 overfor nævnet anført:

"Selskabet har stillet sig tvivlende overfor vægtangivelsen, og vi har alene kunnet anerkende en erstatning på 16.000 kr., som vi har udbetalt.

Klager gør nu gældende, at han, da han købte kæden, skulle have vejet den til 150 g, og at han derfor er sikker på vægtangivelsen. Umiddelbart undrer vi os over, hvorfor klager først gør dette synspunkt gældende nu. Vi undrer os også over, hvordan klager lovligt skulle kunne have erhvervet en kæde til en pris af 16.000 kr., hvis den reelle værdi skulle være 45.000 kr. Vi tillader os derfor at sætte spørgsmålstegn ved de på kvitteringen anførte faktuelle oplysninger om såvel vægt som karat.

Vi har fået to guldsmede til at vurdere vægten på grundlag af et foto af kæden, og de har uafhængigt af hinanden ansat vægten til henholdsvis 100 g og 110-115 g. Denne vægt harmonerer med den pris, som klager oplyser at have givet for kæden.

Selskabets taksator har forsøgt at opspore den person, som klager angiveligt skulle have købt kæden af og som har udarbejdet den håndskrevne kvittering. Som det fremgår af sagen har dette ikke været muligt. Da det ikke har været muligt på anden måde at få verificeret de på kvitteringen anførte oplysninger, har vi fastsat erstatningen på baggrund af det fremlagte foto og to guldsmedes vurderinger. På det foreliggende grundlag finder vi ikke, at klager har dokumenteret, at han har krav på yderligere erstatning."

Hertil har klageren ved skrivelse af 1/8 2003 til nævnet anført:

"Kæden bliver solgt til mig, til prisen af flere grunde.

1. Manden manglede penge.
2. Manden var min ven
3. Hvis han skulle sælge den i en butik havde han fået mellem 7.500 - 8.500 kr., fordi man giver ca. 50 kr. for brugt guld, dags dato giver man i Nordens urimport på Nørrebrogade, som reklamerer med at de giver den højeste dagspris 49 kr. pr. gram for 18k

Så ved at sælge den til mig fik han flest penge ud af det, og da det var penge han manglede, forekommer det mig temmelig logisk, at kæden blev solgt til mig frem for i en butik. Så at jeg lavede en god forretning og at sælger skrev de faktuelle forhold på kvitteringen, skal da ikke komme mig til skade.

Grunden til at jeg ikke tidligere har oplyst at jeg har kontrolleret vægten, er fordi man først fra Topdanmarks side i brevet til Ankenævnet den 17/6-2003 skriver at man mener at vægten er en anden, end den vægt der stå på kvitteringen, derfor har jeg ikke set nogen anledning til at oplyse om kontrol vejningen tidligere."

Endelig har selskabet ved skrivelse af 19/8 2003 til nævnet anført:

"Klager hævder, at omhandlede kongekæde vejede 150 g. I den forbindelse fremsender vi kopi af en udtalelse fra H.C.H., som vurderer vægten til omkring 83 g og prisen til ca. 16.620 kr.

På det foreliggende grundlag finder vi ikke at klager har sandsynliggjort, at kæden havde en vægt, karat og værdi som anført af ham. Vi kan derfor ikke forhøje vort erstatningstilbud."

I den af selskabet ovenfor nævnte erklæring hedder det:

"Taksator P.C. har forevist mig et billede af S.K. med en kongekæde om halsen. Jeg kom frem til, at det måtte være en kongekæde på 50 cm. i bredde 4,8 mm. Vægt ca. 83 gram. Pris kr. 16620,- (Vi sammenlignede med de kæder der var på lager). Jeg kan ikke forstå, hvis man kan komme frem til helt andre mål ud fra det foreviste."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav. Dette gælder, selv om det ikke udtrykkeligt er anført i forsikringsbetingelserne.

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har sandsynliggjort at være berettiget til erstatning ud over, hvad selskabet allerede har udbetalt.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand